

и дозволи му да ся върне свободно въ дома си. Но кога-то Лютеръ на 4 Май 1521 г. бѣше на пѣтъ отъ Моера, ненадѣйно го нападнѣхъ нѣколко рыцари кои-то го зехъ отъ кола-та, въскачихъ го на единъ конь и побѣгнѣхъ съ него, прѣзъ дубравѣ-тѣ и горѣ-тѣ до гдѣ-то пристигнѣхъ по срѣдь-нощъ на Вартбургъ. Тѣзи рыцари бѣхъ проводени отъ Курфирста, кой-то желаше да осигори Лютера до гдѣ-то ще утихне първа-та бура противъ него. Въ Вартбургъ съ него ся обходихъ като съ единъ благороденъ плѣнникъ: дадохъ му име чиновникъ Грегори и му прѣдписахъ да си остави брадж-тѣ и да носи мечъ. Да бжде празенъ не е было дѣло на Лютера, той почнѣ да съгражда съсипанѣ-тѣ църквѣ, и за това ся рѣши и тука да слѣдва тѣзи работѣ. Той ся рѣши да прѣведе Библиѣ-тѣ точно и правилно на Нѣмскый языкъ, понеже знаеше че това ще е най-вѣрно срѣдство за народа да познае до колко църква-та е отстѣпила отъ простѣ-тѣ си чистотѣ въ Апостолско-то врѣме, както и да ся вѣстанови истинно-то благочестіе и познаніе. Храбро той прѣдпріе това мжно прѣдпріятіе, къмъ кое-то му липсвахъ въ тогавашно-то врѣме потрѣбны-тѣ срѣдства. Имаше обаче въ това врѣме вече Нѣмскы прѣводи на Библиѣ-тѣ, но тѣ не бѣхъ направены отъ първообразный языкъ но отъ Латинскѣ-тѣ Вулгатѣ, и бѣхъ много не ясны и на много мѣста не прави. Лютеръ съ явнѣ помощъ Божиѣ